
Flaget, der kun lever i sin Kiste

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Flaget, der kun lever i sin Kiste", i: *Mindeudgave Digte*, side: 282, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Flaget, der kun lever i sin Kiste

Hvorfor vil du hejse Flaget, naar du tror, det er en Klud?
naar du skulker fra den Løftning, der er Flagets Bøn og Bud?

Det at hejse Dannebrog, vogt dig, det er aldrig Spøg.
Flaget hævner, hvis du regner det for kun et Legetøj.

Se, dets røde Farve svulmer i et Kald paa Offermod:
til at elske har du Ret kun, hvis det brænder i dit Blod.

For dit Hjertes Skyld lad knuse, om det kræves, Hjertets Hvælv!
thi, o Menneske, dit Hjerte det er mere end dig selv.

Mærker ikke du det hvide drage mod Uskyldighed,
kræve Sindet blankt og svigløst, saa du slaar dit Øje ned?

Du, som bærer tvende Tunger bag din Læbes glatte Hud,
bid den ene af, men hurtigt, bid den af og spyt den ud!

Staar du der og hejser Flaget, skønt dets Sjæl er lagt i Baand!
Tror du blot, det er en Tøjstump? Ved du ej, et Flag er Aand?

Ydmyghed er Danmarks Mærke, ja, men ingen Debtors.
Ej vort sunde Kors skal plantes hos et unaturligt Kors.

Ej dets høje Dug skal bruges i et lavt Komediespil
stikkende os Blaar i Øjne, at vor Frihed end er til.

Fri, kun fri skal Fanen vaje, 7 Aarhundreds Dannebrog!
ikke af en andens Naade. Før forvar den under Laag!

Del ej Flaget med en fremmed! Gem det ned, da er det dit!
i dit Hjerte skal det flamme varmt og levende og frit.

Kun naar dèr det vandt sin Sejer, offerrødt og uskyldshvidt,
naas den Dag, det atter vajer over Folket højt og frit.